Τοιώδιον

Ήχος βαούς. Τῆ Πέμπτη Ποωΐ

Μηναίον - ΤΗι Ζ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ήχος γ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Έξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

ἤ' Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Άπολυτίκιον.

Τοῦ Ώρολογίου - - -

Ήχος γ'.

Άπόστολοι Άγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Τῆς Ὀκτωήχου - -

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήχος γ'.

Ποοφῆται ποοεκήουξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ώμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι Κάθισμα 13. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς Συναπτῆς Τοῦ Τοιωδίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'. Ἡχος βαούς.

Γεωργούς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἴδωλα· διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῆ ὀργῆ σου παιδεύσης με.

Τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων μνημόσυνα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ τρόφιμοι ποιούμενοι, ἀδαῖς ἀσμάτων ὑμνήσωμεν Χριστόν αὐτοὶ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῆ άμαρτία ἔσωσαν, κηρύξει τῆς μετανοίας, οἱ τῆς πλάνης διῶκται, καὶ τοῦ Κόσμου λαμπτῆρες, καὶ πρεσβευταὶ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Άγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ήμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ὁυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖφε ἐξ ἦς ἀτφέπτως ὁ Λόγος σάφξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, χαῖφε σεμνή, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαφτύφων τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ πιστῶν σωτηφία, χαῖφε Μήτηφ Χφιστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι Κάθισμα 14. Μεθ΄ ὁ ἡ μικρὰ Συναπτή.

ΙΕΡΕΥΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Άγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Κάθισμα Β'.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τοιωδίου - - -

Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τεσσαρακονθήμερον, καὶ προκαθάρσιμον, οἱ Ἀπόστολοι πάντες, σήμερον στέφουσι, καὶ τῆς νηστείας τὸν καιρὸν ἁγιάζουσι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ τήν Ἀνάστασιν αὐτοῦ προκαταγγέλλουσι πᾶσι, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίω, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν.

*Ηχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδότως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον αὐτούς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ απὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι τὴν ανομίαν μου έγω γινώσκω, καὶ ἡ άμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνω ήμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ίδοὺ γὰς ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν άμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰο ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κούφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲο χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφοοσύνην άγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν άμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον έν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μἡ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Άπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με έξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ότι εὶ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα άν όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετοιμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς

οὐκ ἐξουδενώσει. Ἁγάθυνον, Κύριε, ἐν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

ΧΟΡΟΣ

$\Omega \iota \delta \dot{\eta} \alpha'$.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἡχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νεύσει σοῦ πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν άβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ἀδὴν ἐπινίκιον.

Τοοπάοια.

Άπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσεσι πρὸς τὸ θεῖον, θεοειδεῖς γεγονότες, Θεοὺς συνετρίψατε, ἀθέων καὶ πρὸς ἔνθεον, πάντας ἠγείρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας, Θεῷ πανσεβάσμιοι.

Στίχ. Άισωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Νεύσεσι πρὸς τὸ θεῖον, θεοειδεῖς γεγονότες, Θεοὺς συνετρίψατε, ἀθέων καὶ πρὸς ἔνθεον, πάντας ἠγείρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας, Θεῷ πανσεβάσμιοι.

Στίχ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὖτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Άλας ώς πεφυκότες, πάσης τῆς γῆς θεηγόροι, Κυρίου Ἀπόστολοι, τὴν σηπεδόνα στήσατε, πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ μεμωραμένην, δεινῶς θεραπεύσατε.

Στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Άρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Πάντων ἡνίκα μέλλη, ἐν τῆ δευτέρα ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν καθέζεσθαι, Κοιτὴς ὁ δικαιότατος, θεῖοι Ἀπόστολοι τότε, πάσης καταδίκης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε.

Στίχ. Πόντφ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ώσεὶ λίθος.

Θεοτοκίον.

ἄχραντε Θεοτόκε, σὺν ἀσωμάτοις Άγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων, λάβωμεν Παρθένε, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Κανὼν τοῦ Άγίου Νικολάου. Ἡχος βαούς. Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ

Στίχ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Δεδοξασμένην ἐπὶ γῆς, μετελθών πολιτείαν, τοὺς σὲ δοξάζοντας, μετόχους Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποίησον.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Έν τῷ πελάγει τοῦ φθαςτοῦ, διαπλέοντες βίου, πειςασμῶν κύμασι, Παμμάκας κυκλούμεθα, ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον. έως ἂν παρέλθη ὁ λαός σου οὖτος, ὃν ἐκτήσω. εἴσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

Χεῖρά μοι ὄρεξον ἀεί, βοηθείας καὶ πάντων, Πάτες Νικόλαε, έχθοῶν ὁςωμένων τε, καὶ ἀοράτων λύτρωσαι.

Στίχ. Ὁ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, δ ήτοίμασαν αί χεῖρές σου.

Ό τοὺς ἀΰλους λειτουργούς, Θεοτόκε ποιήσας, ἐκ σοῦ γεγέννηται, δι' ἔλεον ἄφατον, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Κανών των Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου -

Ήχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραώ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περιχεόμενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδοάν, ἑορτὴν ὑμῶν πάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτοώσασθε.

Στίχ. Οί δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσω τῆς θαλάσσης.

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ἡμᾶς ανέδειξε, πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις Όσιοι, καὶ ἀγνωσία κινδυνεύουσι.

Δόξα.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληφούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι δεινῆς, ἀθεΐας ἠοδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ, "Ένδοξοι, τῆς σωτηρίας ώδηγήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλύθη, τῶν προπατόρων Ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῆ ὑπὲο νοῦν κυήσει σου Άγνή,

Στίχ. Έως ἄν παρέλθη ὁ λαός σου, Κύριε, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον, τοῦ Παραδείσου

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

'Ωιδή γ'.

Κανών τῶν Άγίων Ἀποστόλων. Ήχος βαούς. Ὁ Είομός.

Στίχ. Άγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ό κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας, Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτω με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ύπὲρ ἡμῶν.

Βέλη Χοιστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἠκονημένα δειχθέντες, τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ, σοφοί Μαθηταί τοῦ Λόγου ὁύσασθαι δέομαι, καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς, τῆς ἁμαρτίας φομφαία, την ἐμην καρδίαν θεραπεύσατε.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίω, ύψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίω σου.

Βέλη Χοιστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἠκονημένα δειχθέντες, τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ, σοφοί Μαθηταί τοῦ Λόγου ὁύσασθαι δέομαι, καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς, τῆς ἁμαρτίας φομφαία, την ἐμην καρδίαν θεραπεύσατε.

Στίχ. Ότι οὐκ ἔστιν ἄγιος, ώς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος πλήν σου.

Ως οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθὰ φησίν ὁ Προφήτης, διηγεῖσθε θεῖοι Μαθηταί, τρανοῦντες αὐτοῦ τὴν θείαν σάρκωσιν, καὶ τὰ παθήματα σαφῶς, δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτου, πάντες καὶ φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ύψηλὰ εἰς ὑπεροχήν, μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Άπατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς γυμνωθέντα, τῆς ἐνθέου θεῖοι Μαθηταί, στολαῖς με φωτὸς φαιδοῦναι σπεύσατε, οἱ τοῦ ἐχθοοῦ τὰς μηχανάς, ἀπογυμνώσαντες πίστει, καὶ τοῦτον αἰσχύνην ἐπενδύσαντες.

Στίχ. Ότι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς έτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ό τὰς Δυνάμεις οὐρανῶν, καθυποστήσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήταις χάριν παρασχών, καὶ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων πρεσβείαις ὁ Θεός, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρός σου, σῶσον πάντας, οἴκτειρον ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς Όκτωήχου - - -

Κανών τοῦ Άγίου Νικολάου. Ἡχος βαφύς. Στερέωμά μου γενοῦ

Στίχ. Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Υπέο τῆς οἰκουμένης, ποοσφέοων ίκεσίας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεων μυοίων, περίσωζε ἡμᾶς, ἄγιε Νικόλαε.

Στίχ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἄγιος.

Δεδεμένους ἀφύκτω, φοουοᾶ ώς ἐλυτοώσω, τὰ δεσμὰ διαροήξας, εὐχαῖς σου τῶν κακῶν μου, κατάλλαξον Θεῷ, ἄγιε Νικόλαε.

Στίχ. Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῆ σοφία αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῆ

δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῶ πλούτω αὐτοῦ.

Έν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, προστάτην σε καλοῦμεν, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, προσάγαγε Κυρίω, φρουρῶν ἡμᾶς ἀεί, ἄγιε Νικόλαε.

Στίχ. Άλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Ἡ λαβὶς ἡ τὸν θεῖον, ἄνθοακα δεξαμένη, ἐν τοῖς θείοις σου σπλάγχνοις, μηδόλως δὲ φλεχθεῖσα, κατάφλεξον ἡμῶν, Πάναγνε τὰ πταίσματα.

Κανών τῶν Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ έβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Πυοὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεῦ πάνσοφε, οἶα ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθεΐας ἐνέπρησας.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ήμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Πνεύματος τῷ ἐν φωτί, τοὺς τῷ σκότει τῶν δεινῶν Ἐνδοξοι, ποὸς φωτισμὸν είλκύσατε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Δόξα.

Αἱ τρίβοι σου πρὸς Θεόν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεῦ ἄπαντας, πλάνης όδοῦ χάριτι, πρὸς θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βοοτοὺς τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθοοῦ Πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύοιον, ἄχραντε Παρθένε ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφοαίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χοιστὲ κοάζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύοιε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Μύρω τῆς χάριτος ἱερατεύσαντες, ποιμένες ἄφθητε λαοῦ θεόφρονος, καὶ ὡς ἀρνία καθαρά, τυθέντες προσηνέχθητε, Λόγω Ἀρχιποίμενι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες Πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθω τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Ήχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Ώς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, τὸν πάντων εὐφραίνοντα τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Αγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη. Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τῶν Μαοτύοων. ἸΩιδὴ δ΄. ἸΗχος δ΄. Ὁ Είομός.

Στίχ. Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Άγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνείσθω, ἱερωσύνης χάριτι, καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ίερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνείσθω, ἱερωσύνης χάριτι, καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῆ, ἐλέους μνησθήση.

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς Ἐκκλησίας, Ἐφραὶμ καὶ Ἁγαθόδωρος, Βασιλεὺς Καπίτων, Εὐγένιος, Ἑλπίδιος καὶ θεῖος Αἰθέριος, Πνεύματι Ἁγίω ἐδείχθησαν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ Άγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Μεμυημένοι τὰ θεῖα θεῖοι Πατέφες, λαοὺς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη, ὄντως ἐποιμάνατε, καὶ τέλος μακάφιον, διὰ μαφτυφίου ἐδέξασθε.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ή ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ή γῆ.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἄνθρωπον δι' οἶκτον γενόμενον.

Τοῦ Τοιωδίου - - -

Κανών Α΄ τοῦ Τοιωδίου. 'Ωιδὴ δ'. Ἡχος δ'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Στίχ. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ἐξέλαμψαν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀκτῖνα θεογνωσίας, οἱ Μαθηταί σου, καὶ τὴν πλάνην ἀπημαύρωσαν, τῆς ἀπάτης λύσαντες τὴν ζόφωσιν, αὐτῶν προσευχαῖς, σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν.

Τὰ πρόθυρα τῆς νηστείας, ἀγώνων στεφανωθέντα, ταῖς εὐκαρπίαις, δεξιοῦνται τοὺς προσφδαῖς μυστικαῖς, τρέχοντας, νηφαλέως ὕμνοις καὶ σπουδαίως πιστοί, ἄπαντες συνδράμωμεν.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας, δεξάμενος προπετεία τῆς ἀκρασίας, ἐνεδύθην ὁ ταλαίπωρος, ἀλλὰ σύ με ἔνδυσον Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, στολὴν φωτεινήν, τῆς ἀναγεννήσεως.

Στίχ. Έγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ὑπὲο λόγον, καὶ ἔτεκες ὑπὲο φύσιν, Θεογεννῆτοο, τὸν δεσπόζοντα τῆς κτίσεως, ὃν ἀπαύστως πρέσβευε, ὁυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ πάσης ὀργῆς, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Κανὼν Β' τοῦ Τοιωδίου. ὑΩιδὴ δ'. Ἦχος β'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Σκεδάσαντες, ἀκρασίας τὸν ζόφον Ἀπόστολοι, ταῖς τῶν διδαχῶν ὑμῶν μαρμαρυγαῖς ἐκλαμπρύνατε, ἐγκρατεία ἄπαντας, ἁμαρτωλοὺς καὶ δικαίους ὡς πανεύφημοι.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾳ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῆ ἀδῆ αὐτοῦ.

Ως διαυγεῖς, μαργαρῖται τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, πάντα ἐκοσμήσατε, δι' ἐγκρατείας τὰ πέρατα, καὶ καλλιεργήσαντες, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὄντως νῦν εὐγένειαν.

Δόξα.

Τὴν κάμινον, διὰ δοοσου νηστείας Απόστολοι, τῶν παθῶν μαράναντες, πᾶσι βροτοῖς ἐδιδάξατε, πόλιν ταύτην ἄσυλον, καὶ οἰκητήριον, ἔχειν ἁγιάσματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκραδάντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα. Σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτοοῦσαι, τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτωήχου - - -

'Διδὴ ε'. Κανὼν τῶν Άγίων Ἀποστόλων. 'Ήχος βαούς. 'Ο Είομός.

 $\Sigma \tau i \chi$. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σε ἱκετεύω, παράσχου μοι ἄφεσιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τάς ὁδούς μου εὔθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σου τὴν εἰρήνην, πάλαι δωρησάμενος, τούτων παρακλήσεσι, τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σου τὴν εἰρήνην, πάλαι δωρησάμενος, τούτων παρακλήσεσι, τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οί ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Ληστὴν καὶ Πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ ὑπερβάλλουσαν σώσας ἀγαθότητα, καὶ ἐμὲ οἴκτειρον καὶ σῶσον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι. Στίχ. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδεισαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Ληστὴν καὶ Πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ ὑπερβάλλουσαν σώσας ἀγαθότητα, καὶ ἐμὲ οἴκτειρον καὶ σῶσον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Θεοτοκίον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, ταύτης παρακλήσεσι, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἱλασμὸν πταισμάτων μοι δίδου, καὶ μελλούσης ὁῦσαι κολάσεως.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Κανὼν τοῦ Άγίου Νικολάου. Ἡχος βαούς. Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου

Στίχ. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Βουλεύματα Πάτες συγκινούμενα, ἀεὶ καθ' ἡμῶν ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἄπρακτα, ἀπέργασαι Νικόλαε.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρῷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Δεσμὰ τῶν κακῶν ἡμῶν διάρρηξον, ταῖς σαῖς προσευχαῖς ὁ δεσμεύσας κακίαν, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, πανάγιε Νικόλαε.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῆ ἀδῖνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Οί γνώμη ἀεὶ κατολισθαίνοντες, καὶ πλήθει δεινῶν συνεχόμενοι Πάτεο, ποοστάτην σε θεομότατον, Νικόλαε κεκτήμεθα. **Στίχ**. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία πάσης κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς, κυριεύειν ζητοῦντος, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννῆτορ λύτρωσαι.

Κανών των Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἡχος δ΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Στίχ. Άναστήσονται οί νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῆ γῆ

Ποτήριον σεπτοῦ, μαρτυρίου ἐπίετε, τὸ ὅνομα Κυρίου, θεοφόροι Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Στίχ. Ή γὰρ δρόσος ή παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν, ή δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Ό μόνος τοῖς νεκφοῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν, ἐντεύξει σου τὸν θανόντα, βασιλεῦ ἀνεγείφει, λαμπφύνων σου τὸ κήφυγμα.

Δόξα.

Ἰσότιμον Πατοί, τὸν Υίὸν καταγγέλλοντες, πολύθεον τυραννίδα, τῆς εἰδωλομανίας, Πατέρες ἐμειώσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακάριός ἐστιν, ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, Πανάμωμε τοῦ Δεσπότου, τῶν ἁπάντων Μητέρα, καὶ πόθω μακαρίζων σε.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

ωιδή ζ΄.

Κανὼν τῶν Άγίων Ἀποστόλων. Ἡχος βαούς. Ὁ Εἰομός.

 $\Sigma \tau i \chi$. $\Omega \zeta$ τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος άμαςτίαις, καὶ ψυχοφθόςω θηςὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Άπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς αὐτοσοφίας, θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Στίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Τῆς αὐτοσοφίας, θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Στίχ. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Ό τοῦ Πέτρου πάλαι, δάκουσι τὸ πταῖσμα καθάρας, αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι, τῆς ψυχῆς μου, τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα κάθαρον, διὰ τὴν πολλήν σου εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν Χριστὲ χρηστότητα.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

Ό τοὺς Νινευΐτας, πάλαι μεταγνόντας οἰκτείρας, κἀμὲ τῆ συνήθει σου εὐσπλαγχνία, διὰ τῶν σῶν Ἀποστόλων ἐλέησον, καὶ μὴ διὰ πλῆθος ἐγκλημάτων, πλήθει ὑποβάλης, Λυτρωτὰ κολάσεων.

Στίχ. Άρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου;

Θεοτοκίον.

Ή τὸ φῶς τεκοῦσα, φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσώπει, σὺν Ἀποστόλοις Ποοφήταις καὶ Μάρτυσι, πάσης ἁμαρτίας, πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ ὁυσθῆναί με. Τῆς Οκτωήχου---

Κανών τοῦ Άγίου Νικολάου. Ἡχος βαούς. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ήκύρωσας τὴν τοῦ θανάτου ἄδικον ψῆφον, καὶ ἔσωσας συμπαθεία σου Πάτερ μέλλοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμὸς ὑπερασπιστὴς τῶν καλούντων σε.

Στίχ. Ἐδυ ή κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἦς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Νοσήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν παῦσον, καὶ στόματα ἀνοιγόμενα μάτην, κατὰ τῶν σὲ ποθούντων, ἱερώτατε Ποιμὴν ἐναπόφραξον.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Νομὴν πικοὰν δυσσεβείας Ἀρείου, ἀνέστειλας τῷ φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν Ἱερομύστα, ὀρθοδόξων στηριγμὸς σὰ γενόμενος.

Στίχ. Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου.

Θεοτοκίον.

Ἰάτοευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, Πανάμωμε, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐπικλύσεσι.

Κανών των Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος δ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐπαίνοις, Άγαθόδωρόν τε καὶ Εὐγένιον, καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ἱεράρχας, καὶ γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Στίχ. Όσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Νομίμοις, τεθοαμμένοι τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηοιώδεις παρατιθέντες, εὐσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφειλκύσατε.

Δόξα.

Ὠφθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα, ἑνὸς Ποιμένες λαοῦ δέ, καὶ τῆς θείας πόλεως κληρονόμοι, ἢν οἰκοῦσιν, οἱ Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αί σκιαὶ Ποοφητῶν τε αἰνίγματα, ποοδιετύπουν Παρθένε, τὴν ἀξοἡτω λόγω κυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασώζουσαν κόσμον πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ή Ἐκκλησία βοᾳ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ἡεύσαντι αἵματι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰο εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴο τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ήχος πλ. δ΄. Ως ἀπαρχάς.

ဪπερ ἀστέρες ἄδυτοι, τῆς νοητῆς ἐλλάμψεως, τοὺς ἐν νυκτὶ τῆς ἀπάτης καθεύδοντας, υἱοὺς φωτὸς ἐδείξατε, Εὐγένιε καὶ Καπίτων, Άγαθόδωρε Βασιλεῦ καὶ Αἰθέριε, Ἐφραὶμ σὺν Ἑλπιδίφ, ἀθλήσαντες ὡς ἀήττητοι.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἁγαθοδώρου, Ἑλπιδίου, Καπίτωνος, καὶ Αἰθερίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Νέστως καὶ Ἀρκάδιος, Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνη τελειοῦνται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Άπλοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ, ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου, τοῦ κτήτορος τῆς ἐν Σαλαμῖνι ἱερᾶς Μονῆς Φανερωμένης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις ποεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

ΧΟΡΟΣ

'Ωιδή ζ'.

Κανὼν τῶν Άγίων Ἀποστόλων. Ἡχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τοοπάοια.

Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάμινον πάλαι, πικοὰς ἀθεΐας, δοόσως τοῦ θείου κηούγματος, ἐναπεσβέσατε κράζοντες ἔνδοξοι· ὁ ὑπεουψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάμινον πάλαι, πικοὰς ἀθεΐας, δοόσως τοῦ θείου κηούγματος, ἐναπεσβέσατε κράζοντες ἔνδοξοι· ὁ ὑπεουψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ότι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἶς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Τῆς χαλεπῆς με, Χοιστὲ ἁμαοτίας, τῆς ἐν τῷ ἄδη κολάσεως, τῆς ἐν γεέννη ὀδύνης ἐξάοπασον, καὶ σῶσόν με δέομαι, ἱκεσίαις Λόγε τῶν Ἀποστόλων σου.

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Λόγου σαγήνη, βυθοῦ ἀγνωσίας, οἱ τοὺς βροτοὺς σαγηνεύσαντες, βεβυθισμένον ἀμέτροις με πταίσμασι, καὶ κλυδωνιζόμενον, μαθηταὶ Χριστοῦ διασώσατε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, Άγγέλων Όσίων, καὶ Άποστόλων Πανάμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους σου, πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Κανών τοῦ Άγίου Νικολάου. Ἡχος βαούς. Κάμινον καιομένην

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος Σοφέ, πάσης ἀκοσμίας με παθῶν ἀτίμων λύτοωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντὸς τοῦ κόσμου, ἐκδυσωπῶν Ἱεράρχα ἀεί. Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἄγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Όμβοοις τῶν ποεσβειῶν σου Νικόλαε σοφέ, πάντων ἡμῶν ἄοδευσον, καοδίας ὅπως φέρωμεν, καοποὺς ἀξίους τῆς μετανοιας, καὶ λάβωμεν θεόθεν τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λάμπουνον σαῖς ποεσβείαις ἡμῶν τοὺς λογισμούς, πίστει ἐποοθοίζοντας, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζοντας, καὶ σὲ τὸν τούτου ἀνυμνοῦντας, ἀληθῆ Ἱεράρχην Νικόλαε.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Άπασα γλῶσσα πίστει δοξάζει σε Άγνή, δόξαν χοηματίζουσαν, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ὁδηγίαν τῶν πλανωμένων, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανών τῶν Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου -

Ήχος δ΄. Έν τῆ καμίνφ Άβραμιαῖοι.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαίοων εἰσῆλθες Πάτεο Καπίτων, ποὸς τὴν κάμινον, μένεις οὐ φλεχθεὶς δέ, Παῖδες ὥσπεο οἱ τοεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θείοις σου θαύμασιν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐ δειλιάσας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, Πάτες ἱεςὲ Καπίτων, τὴν ἱεςάν, ἀμπεχόνην πεςιβέβλησαι, ταύτη τοὺς ἄνθοακας, τοῦ πυςὸς ἐπιφέςων μακάςιε.

Δόξα.

Ύύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θείοις λόγοις σου, γνῶσιν εὐσεβείας ἄπασιν ἐπιτιθείς, τοῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασι, τῆς ματαιότητος, ἱερουργὲ Καπίτων θεόληπτε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο διαπλάσας, χειοὶ τὴν Εὔαν Λόγος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσαι, ἄπαντας βουληθείς, ἐκ γαστρός σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονος.

Ω ιδ η η'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τῶν Μαοτύοων. Ὠιδὴ η'. Ἡχος δ'. Ὁ Είομός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκω ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οί εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοοπάοια.

Άγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκοούμενοι πόνοις τῆς σαρκός, ζωὴν ἀθάνατον, προεξενήσατε, Πατέρες Όσιοι ἄπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, οἳ καὶ σωθέντες σὺν ὑμῖν, ἀεὶ κραυγάζουσιν

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμφώνως Εὐγένιον πιστοὶ καὶ Άγαθόδωρον, Ἐφραίμ, Ἐλπίδιον, σὺν Αἰθερίωνι, μέλψωμεν Βασιλέα καὶ Καπίτωνα, ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ, ῷ βοῶμεν Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Άγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφοάνας λαοὺς Πάτεο σοφέ, τοῖς σοῖς διδάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, ποὸς τὴν ἀνέσπερον ἔλλαμψιν, εὐφοσσύνην ποὸς ἀΐδιον, τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβὰς ὑποδεχόμενος, καὶ κοαυγάζων Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βότουες τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε, πάντοτε, ἰαμάτων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων ὑμᾶς, καὶ βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ώράθη ώς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ, ἀποτικτόμενος ὁ ὑπερούσιος, διπλοῦς

ταῖς φύσεσιν, Άχραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἶς ὡμοιώθη βουληθείς, ἐμφανιζόμενος, ῷ βοῶμεν Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Τοιωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τοιωδίου.

'Ωιδὴ η'. Ἡχος δ'. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γῆ σύμπασα Κύριε, τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη· πᾶσαν γὰρ διέδραμε, τῶν θείων Μαθητῶν σου, ὁ φθόγγος ὁ ἔνθεος, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας μεταστρέφων πρὸς γνῶσιν, ἀναμέλπουσαν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ή χάρις ἡ ἔνθεος, τῆς μετανοίας ἐπεφάνη, σωτηρίαν φέρουσα, τοῖς ταύτης ἐντρυφῶσι, τὰ ἆθλα καὶ σκάμματα, τῶν ἱδρώτων καὶ κόπων διὸ τρέχε ψυχή μου τῷ Δεσπότη σου, τῶν πολλῶν σου πταισμάτων ζητοῦσα, λαβεῖν τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ίερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰὧνας.

Τὸ στάδιον ἤνοικται, τῆς θεοσδότου ἐγκρατείας, φαιδρῶς ὑπαντήσωμεν, οἱ χρήζοντες ἐλέους· διψῷ γὰρ ὁ εἴσπλαγχνος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ τοῦ δοῦναι συγγνώμην, ἐπεκτείνεται, τοῖς αὐτὸν ἐκζητοῦσι προθύμως, καὶ πόθω δουλεύουσι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῆ καρδία, τὸν Κύριον· ύμνεῖτε καὶ ύπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα, τὰς ἱκεσίας δεχομένη, Δέσποινα τῶν δούλων σου, ἁγία Θεοτόκε, τοῦ σκότους με λύτοωσαι, καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη ἐξαλείψασα, ἐν τῆ σῆ μεσιτεία, καὶ μόνη τῆ θεία σου πρεσβεία.

Κανών Β' τοῦ Τοιωδίου.

'Διδή η'. Ἡχος β'. Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Άνανία, Άζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ύμᾶς φῶς ὥσπερ ὁ Χριστός, εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης πάσης, Ἀπόστολοι διδούς, ἀπελθόντες ἔφη διδάξατε, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵν' ἐν σαρκί με ὄντα, εἰδῆτε ἐγκρατείᾳ διαιτώμενον, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ὅλον τὸ σθένος πατοῦντα, καὶ ὁδὸν ἀνθρώποις, δεικνύοντα εὐθεῖαν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ἔδειξας βαίνουσαν Χοιστέ, τὴν ἐγκράτειαν εἰς ἱλασμὸν τῶν βροτῶν, παθῶν τε χωρισμόν δι' αὐτῆς γάρ σου οἱ Ἀπόστολοι εὐηρέστησαν, καὶ φαεινοὶ φωστῆρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείχθησαν, κηρύττοντες τὸν Κύριον τρισὶ προσώποις, μιᾳ δὲ ἐν οὐσίᾳ πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υίὸν καὶ Άγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἐθνῶν κήρυκες ὑμεῖς, ἀπεστάλητε ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ὧ Μαθηταί,

διδαχαῖς ἐνθέοις, φωτίζειν αὐτῶν τὰ νοήματα, παθῶν τε καὶ βρωμάτων ἀπέχεσθαι, παθῶν δὲ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον καὶ κτίστην, καὶ δημιουργὸν τοῦ παντὸς καὶ εὐεργέτην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Όλβιος γέγονε γαστής, Θεομήτοςος ώς δεξαμένη Λόγον, παχύτητι σαςκός, ἐξ αὐτῆς μιγέντα βςοτεία μοςφῆ καθ' ὑπόστασιν, καὶ ὤφθη πόλις Θεοῦ, ἐν ἦ οἰκεῖν ὁ Ἅψιστος εὐδόκησε, καὶ Κύςιος Θεός, βοῶμεν τὸ Χαῖςε κεχαςιτωμένη, άγνή σοι Θεοτόκε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱομός. Ἡχος β'.

Έφοιξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλη, ἀκάματον πῦρ. Ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

'Ωιδὴ θ΄. Μεγαλυνάριον. Ἡχος δ΄.

Στίχ. Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέφαν τῶν Χεφουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέφαν, ἀσυγκφίτως τῶν Σεφαφείμ, τὴν ἀδιαφθόφως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδού γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ότι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καί το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Άντελάβετο Ίσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Άβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

την άδιαφθόρως, Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, την Σωτηρίαν έξ έχθρῶν ήμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανών των Μαρτύρων. 'Ωιδή θ'. Ήχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ αλαξεύτου σου Παρθένε, ακρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τάς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Άγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίερομαρτύρων Άγίων την ίεραν τελοῦντες μνήμην, ὕμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες, μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ύπὲο ἡμῶν ποεσβεύοντας, τῷ πανοικτίομονι Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ίσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

"Ωφθητε ώς τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ ἀθέων, Μάρτυρες συρόμενοι θεῖοι, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα, σθένει Θεοῦ συντοίβοντες όθεν άξίως μακαρίζεσθε.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκω Δαυϊδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Σήμερον ή πόλις Χερσῶνος, ύμῶν τὴν μνήμην έορτάζει ταύτης γὰρ ἐδείχθητε πύργοι, καὶ θεῖοι στῦλοι καὶ ὀχυρώματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Στίχ. Καθώς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν άγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

"Ηδη τοῖς χοροὶς τῶν Ἁγγέλων, χορὸς Πατέρων ἠριθμήθη, Εὐγένιος, Ἐφραὶμ καὶ Καπίτων, Ἐλπίδιός τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βασιλεὺς ὁ ἔνδοξος, καὶ θεόφοον Άγαθόδωρος.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ήμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγουσα· Πῶς καὶ Υίὸν γνωρίζω σε, καὶ Ποιητήν μου ἀκατάληπτε;

Κανών Α΄ τοῦ Τριωδίου. $\Omega \iota \delta \dot{\eta} \theta'$. $H \chi o \zeta \delta'$. $\mathcal{O} \tau \iota$ ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Στίχ. Όρκον, δν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τόν πατέρα ήμῶν, τοῦ δοῦναι ήμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρός τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ότι πυρσοὶ τῷ κόσμῳ, ἀπεστάλητε, ἀπλανεῖς, λυτρούμενοι βυθοῦ ἁμαρτιῶν, ανυμνοῦμεν ἐν χαρᾳ, τὸν ἐνισχύσαντα ύμᾶς, ώς Ἀποστόλους αὐτοῦ.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ότι ὑμᾶς τῷ κόσμῳ, μωρανθέντι πάλαι Χριστός, ώς ἄλας ἐξαπέστειλε σοφοί, συνετίζοντας αὐτόν, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, ἀνευφημοῦμεν πιστῶς.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ύψίστου κληθήση: προπορεύση γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου έτοιμάσαι όδους αὐτοῦ.

Ότι πληθύς πταισμάτων, περιέχει με χαλεπῶν, ἐν δάκουσι προσπίπτω σοι Χριστέ, συγχωρήσεως αἰτῶν, τὰς ἀφορμάς μοι παρασχεῖν, ἐν τῷ τῆς νηστείας καιρῷ.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ότι ἀνέδειξέ σε ὁ Θεός, Παρθένε άγνή, βοήθειαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν, μὴ ἐλλίπης ἐκτενῶς, καθικετεύουσα αὐτόν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶν.

Κανών Β΄ τοῦ Τοιωδίου. ἸΩιδὴ θ'. Ἡχος β'. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Στίχ. Έν οἶς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολἡ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾳ θανάτου καθημένοις.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, ἡ νηστεία ἔδειξεν, οἰκουμένη πάση ἐκλάμποντα, αἴγλη θεία, καὶ φωτίζοντα κόσμον.

Στίχ. Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς όδὸν εἰρήνης.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, τῶν ἐθνῶν τὰ γένη ἐδίδαξεν, ἐγκρατείας, θησαυρίζειν τὸν πλοῦτον.

Λόξα.

Ή δωδεκάχοοδος φθογγή, Μαθητῶν σου σύστημα, ἐγκρατείας πλοῦτον χαρίζεται, τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πηγὴν σωτηρίας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ή ἐν γαστοί σου τὸν Θεόν, ὡς βοοτὸν βαστάσασα, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ πηγάσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Ὁ Εἱομός. Ἡχος β'.

Ή τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε. ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ώρολογίου - -

Έξαποστειλάριον.

[•]**Ηχος γ΄.** Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Άπόστολοι τοῦ Κυρίου, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, λόγω ἑλκύσαντες πρὸς φῶς, μὴ διαλείπητε τοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν.

Έτερον.

Ήχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ή δωδεκὰς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ Ἱεράρχη Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

*Ηχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν σὸν Υίὸν μὴ ἐλλείπης, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν τῷ κλεινῷ Ἱεράρχη, ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀναξίων σου δούλων, τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἶνοι. (διαβαστά) Ψαλμὸς PMH' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οί οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ύπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ έγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος: πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, έρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά: βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων

αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ′(149).

Άσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησία ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ίσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οί υίοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει ποαεῖς ἐν σωτηρία. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ άγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ύψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάουγγι αὐτῶν, καὶ ὁομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, έλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι έν αὐτοῖς κοῖμα ἔγγραπτον δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ΄ (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχφ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίφ καὶ κιθάρα· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνφ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνφ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις Αλληλούῖα.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ύμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ Κύριε Υίὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ό Υίὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς άμαςτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ήμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾳ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ότι σὺ εἶ μόνος Άγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Άμήν. Καθ' ἑκάστην ήμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου είς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾳ καὶ γενεᾳ. Έγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὰ εἶ ὁ Θεός μου. Ότι παρά σοὶ πηγή ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῆ ἡμέρα ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ό Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπες ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἁμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Άγγελον εἰοήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παοὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαςτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παςὰ τοῦ Κυςίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χοόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνη καὶ μετανοία ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χοιστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν. (Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Άγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ άγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἑκουσίως ἡ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γάο ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Απόστιχα. Τοῦ Τοιωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ίδιόμελον. ή Ήχος γ'.

ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ εὐπρέπεια, τῶν δαιμόνων τὴν ἀχλὺν φυγαδεύουσα, ἐπεδήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, τῶν ψυχικῶν παθῶν, τὴν ἰατρείαν φέρουσα, ταύτη ποτὲ Δανιήλ, καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες φραξάμενοι, ὁ μέν, στόμα λεόντων ἐχαλίνωσεν, οἱ δέ, τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἔσβεσαν, μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς σῶσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὖ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ εὐπρέπεια, τῶν δαιμόνων τὴν ἀχλὺν φυγαδεύουσα, ἐπεδήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, τῶν ψυχικῶν παθῶν, τὴν ἰατρείαν φέρουσα, ταύτη ποτὲ Δανιήλ, καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες φραξάμενοι, ὁ μέν, στόμα λεόντων ἐχαλίνωσεν, οἱ δέ, τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἔσβεσαν, μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς σῶσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαοτυοικόν. Ἡχος γ'.

Στίχ. Ἐλέησον ήμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ήμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ή ψυχὴ ήμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ώς φωστῆφες ἐν κόσμω λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἄγιοι Μάφτυφες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι διὸ ἔχοντες παφοησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

 Δ όξα· καὶ νῦν. Θεοτοκίον. 3 Ηχος γ' .

Έν γυναιξὶν ἁγία Θεοτόκε, Μήτης ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώση ἡμᾶς ὡς φιλάνθοωπος.

ΙΕΡΕΥΣ

Άγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίω καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ύψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυφός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώοησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Πάτες ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Άπολυτίκιον.

Τοῦ Ώρολογίου - - -

Ήχος γ'.

Άπόστολοι Άγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Δόξα· καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήχος γ'.

Έκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ώς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲς τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲο τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱεςέων, ἱεςομονάχων, ἱεςοδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν άμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῆ (πόλει, κώμη), ταύτη, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ άγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ὑπέο τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲο πάντων τῶν ποοαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲς τῶν καςποφοςούντων καὶ καλλιεςγούντων ἐν τῷ άγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲς τοῦ πεςιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παςὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι ἐλεήμων καὶ φιλάνθοωπος Θεὸς ὑπάοχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ὢν εὐλογητός, Χοιστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στεφεώσαι, Κύφιος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀφθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῆ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησία καὶ τῆ πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Άναστάντες δέ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ώραν.

ή·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ΄) Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χοιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ποεσβείαις τῆς παναχοάντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητοός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ποοστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυνάμεων Άσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Άποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Άμήν.)